

HEINERIN PLAKETTI – PALKINNON SYNTYHISTORIA JA TARKOITUS

Teksti: Saija Suomaa

Meille (tarkemmin ottaen Suomaan Jussille) tuli ensimmäinen pitkäkarvainen saksanseisoja vuonna 1995 saksalaisen perheystävän auttamana. Jo tuon pennun valintaan oli vaikuttanut silloinen paikallisyhdistys Weser-Emsin puheenjohtaja, jalostusneuvoja, käyttökoe- ja ulkomuototuomari Heinrich Claus, tuttavallisemmin Heiner. Ensimmäinen koira Pekko (Birkko v. Lockfehn) oli niin hyvä ja yhteistyö koiran ja metsästäjän välillä niin hienoa, että muutaman vuoden kuluttua alettiin kysellä uutta pentua Suomeen, tällä kertaa emännälle. Perheystävä totesi terveystuloksiin ja koepalkintoihin liittyvien kysymysten olevan niin vaikeita, että ohjasi meidät keskustelemaan suoraan Heiner Clausin kanssa. Tästä alkoi Heinerin kuolemaan vuonna 2024 asti kestänyt ystävyys Heinerin, vaimonsa Christan ja meidän välillä. Heiner oli sydämellinen, vilpitön ja avoin, kävelevä tietopankki pitkäkarvaisesta saksanseisojasta ja aito ystävä. Vuonna 1998 Heiner valitsi meille seuraavan koiramme Taikan (Deika vom Blumenhof), josta tuli kennelimme kantanarttu.

Heiner otti meidän suomalaisten asian omakseen ja auttoi suomalaisille metsästäjille yhteensä kymmeniä pitkäkarvaisen pentuja yhteistyössä meidän kanssamme 1990-luvun lopulta 2000-luvun alkupuolelle. Valitsimme pentueen papereiden ja Heinerin tietojen pohjalta, Heiner kävi valitsemassa pennun, alkuvaiheissa kuljetti pennun Hampuriin lentokentälle ja lähetti rahtina Suomeen. Välillä hän ajoi aivan Saksan päästä päähän Hollannin rajan läheltä Tsekin rajan lähelle pentua hakemaan. Silloin hän otti vanhan koulukaverinsa mukaan seuraa pitämään. Vähitellen siirryttiin sellaiseen käytäntöön, että pennunottaja kävi lentäen hakemassa oman pentunsa, jotta pääsi tutustumaan kasvattajaan ja pentujen emään. Onhan pennullekin paljon mukavampaa kulkea matka käsimatkapakaasissa lentokoneen sisällä kuin ruumassa rahtina. Useat näistä tuontikoirista nousivat jalostuskoiriksi ja ovat olleet luomassa suomalaista pitkäkarvakantaa.

Paitsi tuontiprojekteissa, Heiner auttoi myös muuten rodun jalostustyössä Suomessa. Jalostuksen tavoiteohjelmaa kirjoittaessa häneltä sai arvokkaita tietoja ja materiaalia. Lisäksi hän kävi ystävänsä, jalostusneuvoja, käyttökoe- ja ulkomuototuomari Eilert de Freesen kanssa kouluttamassa suomalaisia ulkomuototuomareita pitkäkarvaisen saksanseisojan ulkomuodon erityispiirteistä 2000-luvun alkupuolella metsästysreissun lomassa. Saksassa käydessämme Heiner esitteli meille saksalaisia jalostusuroksia ja tutustuimme Heinerin avulla myös pitkäkarvaisen saksanseisojan rotujärjestön johtohenkilöihin ja saimme suomalaisten asiaa vietyä laajemmin eteenpäin. Tämä alkoi vuonna 2000, kun olimme ensimmäistä kertaa rotujärjestön suurta jalostuskatselmusta seuraamassa. Samassa yhteydessä järjestettiin rotujärjestön vuosikokous, mitä edelsi laajennetun johtokunnan kokous. Heiner vei meidät mukanaan laajennetun johtokunnan kokoukseen kuunteluoppilaiksi ja vuosikokoukseen osallistujiksi (olimme siinä vaiheessa jo alueyhdistyksen jäseniä). Tuon jälkeen olemme tunteneet Saksan rotujärjestön aktiiviporukasta valtaosan ja meidät on tunnettu. Yhteystietoni tulivat Saksan rotujärjestön lehteen ja aikanaan kun maailmanliittoa alettiin suunnitella vuonna 2009, myös minut kutsuttiin Suomesta mukaan. Sillä tiellä ollaan edelleen. Vaikka saksalaisten ystävien määrä kasvoi koko ajan ja lopulta otin itse vastuun tuontiprojekteista, Heinerin meille alkuvaiheessa antama apu ja tuki ovat olleet korvaamattoman arvokkaita ja olivat 1990-luvun lopulta lähtien myötävaikuttamassa pitkäkarvaisen saksanseisojan vauhdikkaaseen kehittymiseen metsästäjien monitoimirotona myös Suomessa.

Heiner itse hankki meille Suomeen kiertopalkinnoksi plaketin, hankki pitkäkarvareliefin ja veisti sen alle tammitaulun. Nimesimme plaketin hänen kunniakseen Heinerin plaketiksi. Heinerilta ovat kotoisin myös kuvat, joista kehiteltiin Suomen Pitkäkarvakerhon VOI1- ja KVA-tilut. Heinerin ja Christan kotona oli aina meille huone vapaana yöpymistä varten Saksan reissuilla ja meillä on vieläkin avain heidän oveensa. Kun Jussi yritti vuonna 2023 palauttaa avaimen, Heiner totesi, että pidä sinä vain se.